

Oude liefde roest niet.
Je kunt zomaar
ontdekken dat die
jeugdliefde nog steeds
érg leuk is. Vijf herenigde
stellen vertellen.

tekst JEROEN KLEIJNE
foto's PRIVÉBEZIT illustraties PAUL FAASSEN

TERUG NAAR DE TOEKOMST

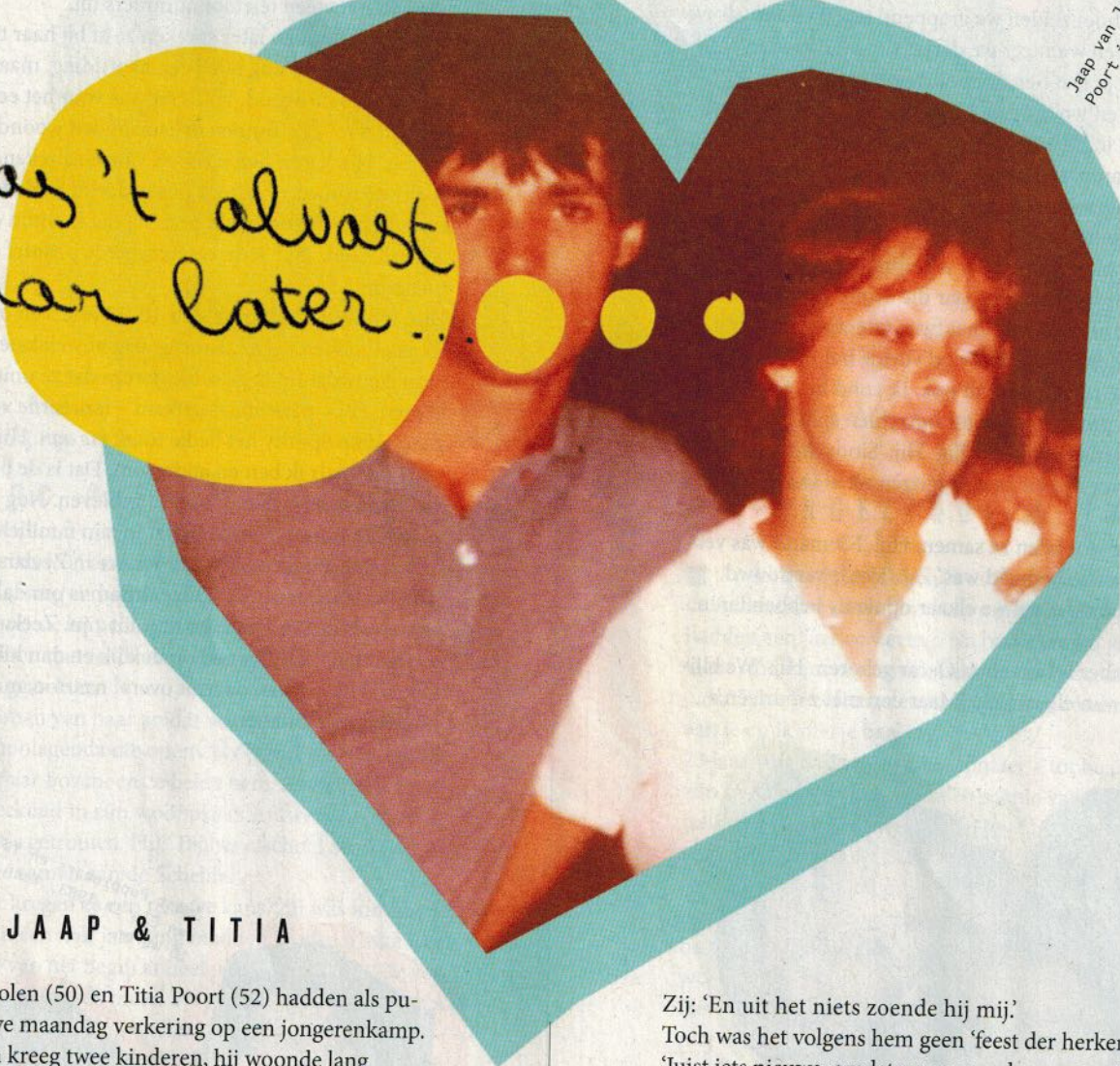

Sophie Smit Sibinga en Luc Cupe-
rus (zie pag. 35) in 1982 toen
ze 18 en 17 waren.

'HET IS FIJN DAT WE ELKAARS VERLEDEN KENNEN'

Jaap van Joolen en Titia
Poort in de zomer van 1981.

Was 't alvast
maar later...

JAAP & TITIA

■ Jaap van Joolen (50) en Titia Poort (52) hadden als pubers een blauwe maandag verkering op een jongerenkamp. Zij trouwde en kreeg twee kinderen, hij woonde lang samen, maar ze verloren elkaar nooit uit het oog. Zij: 'Hij hield altijd een speciale plek in mijn hart.' Omdat ze gemeenschappelijke vrienden hadden, kwamen ze elkaar nog weleens tegen. Hij: 'Toch waren er ook periodes in ons leven dat we elkaar jaren niet zagen.' Zij: 'Pas toen we allebei vrij waren, werd het een optie.' Negen jaar geleden kwam hij al een keer op de koffie en was het haar zoon die na afloop zei: 'Is dat niks voor jou? Die is echt leuk!' Via Facebook raakten ze een jaar later aan het chatten en voordat ze het wisten gingen ze samen naar een reünie van zijn middelbare school. Ze konden niet stoppen met dansen en praten. Hij: 'De hele avond zaten we in een cocon.'

Zij: 'En uit het niets zoende hij mij.' Toch was het volgens hem geen 'feest der herkenning': 'Juist iets nieuws, omdat we geen pubers meer zijn. Ik vond het wel prettig dat ik niet meteen hoteldebotel was.' Zij: 'Maar het is fijn dat we elkaars verleden én familie kennen. Mijn zussen vonden het meteen heel leuk – en die van hem ook.' Twee jaar geleden zijn ze getrouwd, met *Une belle histoire* als onvermijdelijke *theme song*. Dat ging overigens niet zonder slag of stoot, want zij werd kort na zijn aanzoek met spoed opgenomen vanwege een vreemde vlek in haar hersenen – het bleek gelukkig een abces te zijn en geen tumor. En de ceremonie moesten ze vervroegen zodat haar ernstig zieke vader die nog kon meemaken. Zij: 'Ik heb voor Jaap gekozen tot in de eeuwigheid.' Hij: 'Ik zie ons nog mooie avonturen beleven samen.'

ODETTE & JORDI

■ Odette (32, 'liever geen achternaam') en Jordi (32, idem) zaten bij elkaar op de middelbare school in Meppel. Hun verkering duurde slechts één zomer, maar vrienden bleven ze wel.

Eén keer per jaar zagen ze elkaar nog, met het vrienden-groepje van school. En via Facebook wisselden ze soms berichtjes uit. Zij: 'Aan het einde van de derde klas van de middelbare school zeiden we grappend tegen elkaar: als we niemand hebben wanneer we dertig zijn, dan nemen we weer contact op. Dat ben ik nooit vergeten.'

Hij studeerde en woonde in Rotterdam, en zij in Amsterdam. Toen hij in de hoofdstad een baan kreeg en ze allebei weer single waren, spraken ze vaker af voor een drankje. Zij: 'Het is langzaam gegroeid, we wilden onze vriendschap niet meteen op het spel zetten.' Hij: 'Mijn collega's zeiden wel: heb je nu alweer met haar afgesproken?'

Vierenhalf jaar geleden was daar die avond in café Wildschut. Hij had afgesproken met twee vrienden, en appte haar: kom je ook? Zij: 'Die avond voelde het ineens heel anders – en de rest voelde dat ook. Ik vond het zonde om het niet uit te proberen en later misschien spijt te hebben.' Het werd buitengewoon gezellig. Hij: 'Sinds die avond zijn we samen. Twee weken daarna gingen we al samen op vakantie.'

Niet veel later woonden ze samen. Hij: 'Niemand was verbaasd, alsof het zo bedoeld was.' Zij: 'Het is vertrouwd, maar toch anders. Alsof we elkaar opnieuw hebben leren kennen.'

Begin september is hun zoon Oscar geboren. Hij: 'We blijven genieten van elkaar.' Zij: 'Maar dan met z'n drieën.'

Jordi en Odette in 1998, toen ze één zomer verkering hadden.

JOOST & YOLANDA

■ Joost Poppelaars (50) en Yolanda van Els (49) beleefden in 1983 een vakantie-liefde in Zeeland. 'See you in another life', schreef ze na die vakantie-liefde nog een keer in een van haar brieven. Twaalf jaar later stond ze plotseling aan de balie van de Peek & Cloppenburg waar hij werkte. Hij: 'Ik was meteen heel zenuwachtig.' Zij: 'We hadden al sneu uitgevogeld dat we op dat moment allebei vrij waren.' Ze wisselden meteen telefoonnummers uit.

Een paar maanden later spraken ze af bij haar thuis. Onderweg kreeg hij nog bijna een aanrijding, maar het werd een bijzondere avond. Hij: 'Het was voor het eerst dat ik verliefd was.' Zij: 'Binnen drie maanden woonden we samen.' Hij: 'Onze liefde is heel vanzelfsprekend.' Zij: 'Hij voelt vertrouwd, ook door ons gedeelde verleden in Zeeland. Ik ben bijvoorbeeld heel blij dat hij mijn ouders nog gekend heeft.' Hij: 'Iedereen reageerde positief op ons samenzijn.'

Hun kinderen zijn inmiddels 10, 13 en 15 en op 19 juli van dit jaar hebben ze hun twintigjarig huwelijksfeest gevierd. Hun trouwdatum is dezelfde datum dat ze ooit verkering kregen. Hij – parttime muzikant – lanceerde voor de gelegenheid op Spotify het liedje *Raak me aan*. Hij: 'Zij accepteert me zoals ik ben en andersom. Dat is de basis.'

De liefde voor Zeeland is altijd gebleven. Nog steeds gaan ze er elke zomer naartoe. Eerst in zijn familiehuus, nu hebben ze er een eigen plek. Zij: 'Als we in Zeeland zijn, wakert het altijd aan.' Hij: 'Onze droom is om daar te gaan wonen als de kinderen het huis uit zijn. Zeeland voelt voor ons als thuis.' Zij: 'Samen op de dijk en dan kilometers verder kijken.' Hij: 'En van daaruit overal naartoe, misschien wel met de kleinkinderen.'

Joost Poppelaars en Yolanda van Els in 1983, toen ze 16 en 15 waren.

34

interviews

**'HET VOELDE
METEEN WEER
HEEL
VERTROUWD'**

Yves Decaestecker en Angelique Hop in 1988 in de schoolband. Hun verkering was al een jaar u.i.r.

LUC & SOPHIE (foto pag. 32)

■ Luc Cuperus (51) en Sophie Smit Sibinga (52) kennen elkaar vanaf de wieg en hadden als 18-jarigen zes maanden verkering. Daarna reisde hij twintig jaar lang de wereld rond en kreeg zij twee kinderen met een andere man. Maar het bloed kroop waar het niet gaan kon.

Bij het opruimen van haar zolder vond ze vijftien jaar geleden een oude schoolagenda die openviel op zijn verjaardag. Alles kwam weer naar boven, en ze belde hem. Ze beleefden een bijzonder weekend in zijn woonplaats Antwerpen, maar zij was nog steeds getrouwd. Hij: 'Bij het afscheid zei ik: als we 80 zijn, zitten we samen aan de Schelde.'

Vijf jaar later kregen ze een nieuwe kans. Zij was inmiddels gescheiden en een half jaar lang mailden ze elkaar elke week. Hij: 'Het was van het begin af heel persoonlijk.' Zij: 'De verliefdheid groeide steeds meer.' Weer nam ze de trein naar Antwerpen en de ontmoeting op het station was onvergetelijk. Hij: 'Ik zag haar staan en wist dat mijn 'wilde leven' voorbij was. Zoiets had ik nog nooit gevoeld.' Zij: 'De volgende dag zei hij al dat ik nooit meer weg moest gaan. De zielsverwantschap was er nog steeds.'

Anderhalf jaar lang pendelde ze nog heen en weer, maar daarna trok ze definitief bij hem in. Hij: 'We begonnen in een piepklein appartementje.' Zij: 'Maar het was wel ons thuis.' Hij: 'Fijn dat er altijd iemand op me wachtte.'

Hun gelukkigste momenten beleven ze misschien wel in hun buitenhuisje aan het water met uitzicht op een kasteel. In 2008 liet hij haar de plek al zien, kort daarna kon hij zijn droom verwezenlijken. 'Southfork' hebben ze het gedoopt, met een knip-oog naar de tv-serie *Dallas*. Hij: 'Ik wil oud worden met haar.' Zij: 'Op dat bankje aan de Schelde.'

ANGELIQUE & YVES

■ Angelique Hop (46) en Yves Decaestecker (48) zaten op de middelbare school in Goes samen in de schoolband en hadden een jaar verkering. Na hun examen ging hij in Gent studeren, zij vertrok naar de dansacademie in Rotterdam. Zij schreef nog één kaart, hij nog één brief: 'Ik hou van je en ik mis je heel erg.'

23 jaar lang hadden ze geen contact – tot haar vriendin en zijn tweelingbroer in 2011 een reünie van de middelbare school organiseerden. Hij hielp met het zoeken van mensen en vond haar op Facebook. Zij: 'Hij wilde afspreken om een hapje te eten, bij mij in Amsterdam.' Hij: 'We hadden zoveel te bespreken dat ze ons het restaurant uit moesten bezemen.' Zij: 'En later op de reünie zochten we elkaar toch wel vaak op.'

Het voelde meteen weer erg vertrouwd. Maar zij was nog niet toe aan een nieuwe relatie, en hij was getrouwd. Zij: 'Ik durfde niet eens te denken aan een relatie.'

Drie jaar geleden ging hij alleen wonen, een jaar later stuurde hij een bericht. 'Niks is zo leuk als met jou!' Zij: 'Ik was totaal ondersteboven.' Meteen maar op vakantie naar Frankrijk dus. Zij: 'Daar sloeg de vonk echt over.' Hij: 'Door ons gedeelde jeugd snappen we elkaars gedachtegang.' Zij: 'We zijn nog verliefder dan toen. Met hem is het leven een feest.'

Nu pendelen ze om de twee weken heen en weer tussen Antwerpen en Amsterdam. Ze Facetimen elke dag. En ze zijn ook met alle kinderen (drie van hem, twee van haar) op vakantie geweest. Zij: 'Alles klopt tussen ons. We genieten van alle tijd die we samen hebben.' Hij: 'We voelen dat er voor die afstand vanzelf wel een oplossing komt.'